

Grad, „Hornblæser“ og „Trompeter“, medens „Underhornblæser“ er traadt i Stedet for Spillemand V.

Underhornblæsere imellem 15 og 18 Aar ere foreslaaede at være Menige, da Menige ikke bør have Respektpligt overfor dem (se § 173).

I Forplejningskorpset er indført Fællesbetegnelsen „*Underintendant*“ for det med Underofficerer ligestillede Personale og Betegnelsen „*Forplejningsassistent*“ som et Mellemstadium inden Udnævnelse til Reserveintendant.

For Undermaskiningeniører, Baadførere, Kokke m. fl., der ikke kunne regnes til Haandværkere, er indført Fællesbetegnelsen „*Underofficiant*“.

Til § 9.

Nugældende §§ 9 og 30, Lov af ^{13/4} 1894, § 2. Efter Forslaget vil der blive uddannet ca. 2300 Rekrutter flere aarligt end efter den nugældende Hærlov.

Mandskab til Hestepassertjeneste er indbefattet i det Mandskab, der uddannes ved Trainet.

Til §§ 10 og 11.

Nugældende §§ 8 og 10. Det er fastholdt som Princip, at *Værnepligtsbyrden* fordeles *ligeligt* paa Befolkningen Øst og Vest for Store Bælt.

Man har til Dels frafaldet den nugældende Bestemmelse om, at hvert Regiment o. l. faar sit Mandskab fra en bestemt Egn (Halvbrigadekreds). En Del af Mandskabet fra Jylland-Fyn maa nemlig uddannes ved Afdelinger paa Sjælland, dels for at alle Afdelinger kunne faa den for Fredsuddannelsen fornødne Styrke, dels for at man ved *Mobilisering* — hvis det lykkes at føre de jydsk-fynske Værnepligtige over til Sjælland — kan bringe Afdelingerne paa Krigsstyrke ved dertil ligeligt at tage de yngste Aargange fra hele Landet, medens det ældste Mandskab i saa Tilfælde kan gaa fri. Kan denne Overførelse ikke finde Sted, fordi Forbindelsen mellem Landsdelene afbrydes, maa man benytte en Nørdordning, hvorved alt værnepligtigt Mandskab paa Sjælland maa indgaa i de sjællandske Afdelingers Krigsstyrke, medens de yngste Aargange fra Jylland-Fyn optages i jydsk-fynske Afdelinger.

De i §§ 10 og 11 givne Bestemmelser tage Sigte paa at ordne disse Forhold, saaledes at særlig Afdelingernes Mandskab fra den Landsdel, hvori de have Garnison,

kan give Møde hurtigt og sikkert ved Mobilisering.

Til § 12.

Nugældende §§ 9 og 30. Se de indledende Bemærkninger, Sp. 3467.

Til § 14.

Paragraffen træder i Stedet for Lov af ^{24/4} 1903 om *Nummerbytning*. De nærmere Detailler bør det være overladt Forsvarsministeren at fastsætte.

Til § 15.

Nugældende §§ 30 og 31. Af økonomiske Grunde har man anset det for rettest at formindske Tallet af Værnepligtige, der indkaldes direkte til *Arbejdstropperne*, og forøge Tallet af dem, der indkaldes til Afdelingerne, i tilsvarende Grad.

Størstedelen af den Tjeneste, der hidtil er udført af Militærarbejdere, tænkes udført af *Mandskab, der er uskikket eller mindre skikket til Tjenesten i det Vaaben*, hvortil det er indkaldt, men egnet til Arbejdstropperne Tjeneste. Herved skulde opnaas, at der blev færre Kassationer og derved færre Udgifter til Uddannelse af Mandskab, der ikke kommer Hæren til gode, og at Kvaliteten af Vaabnenes Mandskab blev bedre, samtidig med at dets Uddannelse fremmedes ved, at Afgivelserne til Ordonnans- og Arbejdstjeneste o. l. blev formindskede.

Varigheden af Tjenestetiden for de her nævnte Værnepligtige svarer omtrent til Middeltjenestetiden i det Vaaben, hvortil de ere blevne indkaldte. Som Maksimum er dog sat 1 Aar, idet man efter denne Tids Forløb vil have lignende Mandskab af den næste Aargang til Raadighed. De 200 Dage for Mandskab, indkaldt til Fodfolksregimenterne og Livgarden, er noget mindre end Tjenestetiden for de nuværende Militærarbejdere, der ere til Tjeneste i ca. 7 Maaneder, idet de 2 halv-aarlige Hold gribe lidt ind over hinanden.

Ved at overføres til Arbejdstropperne bliver det paagældende Mandskab fri for Genindkaldelser til fortsat Øvelse.

Til § 16.

Til de i denne Paragraf nævnte Afdelinger og Korps sker Genindkaldelse til fortsat Øvelse kun *efter Hærens Behov*. Der er indsat en lignende Bestemmelse om Lodtrækning m. m. som den, der findes i Lov om Lægekorpsets Ordning af ^{28/2} 1908,